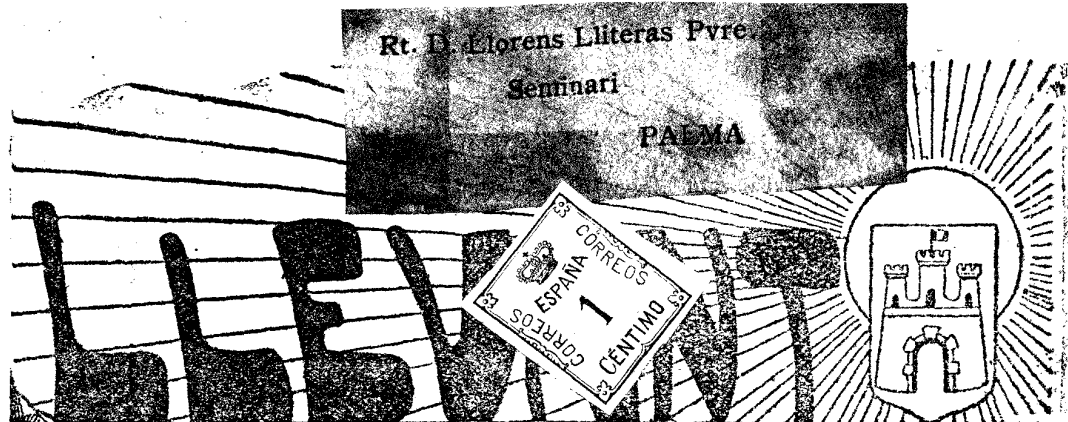

Artá Un trimestre 1'50
Afora any 7'00
Al Extranjer id. 10'00

Número solt
0'10 cts.

SETMANARI CATOLIC MALLORQUI

Artá 28 Octubre de 1922

PER DEU I PER MALLORCA

Redacció i Administració
Quatre Cantóns, 3D'UN HOMENATGE A
MN. COSTA I LLOBERA

Mori mossen Costa i Llobera. Plomes que molt valen han parlat dels seus mèrits, han fet ressaltar la seua obra poética i li han projectat un homenatge.

En Costa i Llobera morí predicant l'unió de l'ànima amb Deu. Aixís quant a n'el seu darrer sermó descrivia el moment en que Santa Teresa es sentí lliure de tots els amors de la terra i per aixó agenollada donava gracies a n'el Senyor... ell també es rendí davant Deu: «L'Amic s'uní a l'Amat».

Digna mort per coronar la vida de virtut del exemplar sacerdot, i digna mort també per coronar la vida del cristià poeta.

En Costa i Llobera en aquests derrers anys escrivia poc. Amb una poesia adreçada a Mn. J. Calafat, (jove sacerdot que morí poc després víctima del seu zel en l'epidemia de l'any 1918.) i que s'incerta en altre lloc d'aquest n.º pareix voler donar la raó del seu retraiment i poca producció poética. Ell pretenia que «la tardor» de la seua vida havia «esveïda» «la mel» de l'inspiració poética; quant aquesta poesia per si sola bastaria per acreditar de gran poeta a qual-sevol; però en ella accepta en canvi amb amor sa missió d'im-

plorar p'el jove «l'inspiració sagrada» Se coneix que son desitj era passar els anys que li restassin de vida pregant i predicant.

La seua senyorial figura havia ocupat infinidat de trones, i no sé ont donava més gust sentir els seus parlaments, si envassat per la grandesa de las mans gòtiques de la nostra Basílica, o entre l'humilitat i sencillesa dels petits oratoris conventuals. De mi sé dir que no m'ha produït mai més emoció la seua paraula que, quant dins el blanc oratori del Col·legi de la Puresa de Palma (per ont han passat tantes glories de la sagrada eloquencia) en les festes majors, cantava la divina virginitat de Maria, lo seràfic amor i excelsa sabiduria de Sta. Teresa, o l'exemplar fortalesa de Sta. Ursula. Allà era el sagrat cantor que duia al jove auditori de deixebles a la conquesta d'idealitats virtuoses, saborejades dins el seu cor ardorós i trempat al mateix temps; idealitats ornades amb les més belles vestidures del llenguatge. i que deixaven endevinar l'educador, qu'en casi totes les seues poesies va agermanat amb el poeta. I amb aquest aspecte d'alta idealitat moral és com tots els mallorquins l'hem de veure i donar a coneixe. La serenitat qu'els crítics regoneixen en les obres de Mn. Costa és el

producte d'un perfecte domini de totes les facultats, d'una educació integral.

Digna de ser estudiada i presa per senyera de les societats culturals de joventut és la poesia «Als joves» de tanta actualitat a n'aquests temps de regionalismes i nacionalismes, i de la qual D. Joan Capó en reproduí alguns fragments a n'el seu llibre «Compendio de la H.^a de Mallorca».

Molt acertada és l'idea que colcú ha exposada de fer una edició de les seues obres per donar-les a coneixe al poble; però abans de que aixó es fassi, tampoc falten medis perque amb poc cost, la Familia i l'Escola donin a coneixe a n'els nins i joves les seues poesies més educadores i belles.

Aquest és el millor homenatge qu'es pot fer a la memoria del egregi poeta i també un dels majors bens a nostra joventut.

Pares mallorquins, qu'en les llargues vel·lades qu'ara s'acosten reuniu a l'entorn de la llar als vostros fills, i mentres a fora cau la pluja acompassada o siula el vent, los llegiu una rondalla mallorquina; ocupau un o dos vespres setmanals en llegir-los i fer-los comprende poesies de Mn. Costa. Mares mallorquines, no coneixeu «El collarí de la cativa» ni «Bresol de pobre» ont amb tanta sencillesa pintá en Costa i Llobera lo gran que és

F. Catany.

Etiología y profilaxis de la fiebre tifoidea

Del estudio de las manifestaciones epidémicas de la fiebre tifoidea se deduce la extensión y gravedad de esta enfermedad tan diseminada. Ningún

Ningún país está libre de sus ataques; todas las razas la padecen, y si hay individuos, al parecer inmunes, hay motivos para pensar que no han sido atacados por presentar cierta inmunidad adquirida resultante de fiebre tifóidea padecida en la infancia, mas bien que de una inmunidad espontánea. Por esta misma causa podemos explicarnos la menor frecuencia de la fiebre tifóidea en los habitantes de las grandes ciudades, y la gran receptividad de los habitantes del campo que se

Después de haber invadido la sangre, es transportado a las vísceras, y desde el punto de vista epidermológico es de gran importancia, porque algunas de ellas tienen comunicación por el exterior (el hígado por la vascula biliar, y el riñón por los uréteres y la vejiga) lo que hace que desde el principio de la enfermedad y antes de la aparición de los primeros síntomas febriles, el tífico sea contagioso, pues elimina bacilos por medio de sus deyecciones y siendo, por lo tanto el hígado y la vesícula biliar desde el momento que el bacilo ha invadido la sangre la vía de eliminación principal del germen de la fiebre tifoidea, se comprenderá la gran contagiosidad de las heces del tífico. Su eliminación de bacilos se verifica

durante todo el curso de la enfermedad, no es por demás recordar que la fiebre tifóidea tiene un periodo de incubación cuya duración mas debil es de 14 a 15 días, pero que puede alcanzar con bastante frecuencia tres o cuatro semanas; resulta, pues que el sujeto en incubación puede transmitir durante bastante tiempo por contagio directo o indirecto el bacilo tífico, sin que se le pueda descubrir.

De todo lo expuesto se deduce que el enfermo excreta el bacilo, y por consiguiente es contagioso antes de manifestarse los primeros síntomas y durante todo el curso de la enfermedad.

Generalment los enfermos atacados de formas graves son aislados desde el primer momento y son objeto de ciertas precauciones que tienden a evitar o por lo menos a aminorar los peligros del contagio, però es fácil de comprender que en las familias y sobre todo en los pueblos, la conducta es otra y el contagio se realiza con extraordinaria facilidad; de aquí esas epidemias familiares i esas epidemias de pueblos en los cuales una fuerte proporción de individuos son atacados sucesivamente.

Los enfermos con formas ligeras y los que padecen formas frustradas o atenuadas son los mas peligrosos para el contagio porque pasan inadvertidos y durante un cierto tiempo pueden circular como si estuviesen sanos, desempeñando sus ocupaciones habituales, contaminando a los que se pongan en contacto con ellos; los niños están mas expuestos a esta enfermedad a causa de sus deyecciones pero en general padecen formas ligeras y benignas de corta duración.

El contagio de los enfermos de fiebre tifóidea depende de la presencia del bacilo tífico en las heces, orina, o mitos y con mayor intensidad en el pus, secreciones, etc. Las heces del enfermo constituyen el elemento mas peligroso de transmisión del bacilo.

Los cadáveres de los tíficos durante un plazo no bien definido son origen de la infección del suelo a causa de la gran cantidad de bacilos que llevan, pero es de hacer notar que la infección es limitada por la débil vitalidad de bacilo cuando se halla fuera del medio humano; además, debe tenerse presente que la fiebre tifóidea es una enfermedad humana por excelencia pues no se conocen animales que padezcan es-

pontaneamente esta infección y por otra parte el bacilo conserva poco tiempo su vitalidad en presencia de los microbios de la putrefacción del suelo muere por la concurrencia vital de otras bacterias.

R. B. S.

Artá 17-X-1922

=====

A UN JOVE SACERDOT POETA
(1) QUI M'ENVIA EL SEU
ALBUM PERQUE JO
L'ESTRENAS

*Segador de la falç fina
qui comences be'l jornal,
jo voldria omplir com cal,
ta garrafa purpurina
amb l'aigua mes cristalina
de les fons del Ideal...
jo'n sabia un fontanal,
mes mon art jo no hi afina.*

*Cor alat qui fas ta bresca
tribut del altar diví,
jo voldria posart-hi
la mel aromada i fresca...
De bades, tresca qui tresca,
ne cerc dins el meu jardí:
la tardor ja l'esvai.
ja no hi ha res qui floresca.*

*Cap au canora i pintada
ja no vola el entorn meu ..
Rossinyol jove de Deu,
canta tu nova tonada.
Sentint la veu regalada
jo, sols amb paraula breu,
implor demunt el cap teu
l'inspiració sagrada!*

Miquel Costa Llobera

(1) Mn. Joan Calafat qui poc després morí víctima del seu zel durant l'epidemia de 1918.

De Son Servera

—Aquets dies havem tingut en el Port Veil, un vapor, descarregant abonos pels nostros comerciants i els nostros dos Sindicats. ¡Un vapor vingut expressament de Barcelona, per durmos abonos!...

I després encara n'hi ha de tan cegos que diven que de res serveixen els Sindicats!... ¿De res?... ¡Quin desbarat!... ¿Havíem sebut mai a quant estaven els abonos a Palma, a Barcelona, a altres fàbriques?... ¿Eh, pajesos?. Havíem tingut mai tan estodiada la qüestió de superfosfats, com l'hi teniu ara, fins en ès punt de sebre al detall la comissió que se cobren els comerciants? ¿Creis voltros que sense la competencia dels Sindicats, els comerciants haurien estodiat sa manera de transport més e conómica pel pajés? No; haurien duit els abonos amb el tren que és la manera més cómoda, per ells i la més cara per voltros, haurien doblat o triplicat la comisió que cobren ara, voltros los haguessiu-rebuts sense sebre si venien de París o de Figueres o de Pequín i com que vos heguessin faltat els elements de formar judici, pajesos meus estimats, haguessiu pagat, sense motar, la quota imposada pels comerciants.

El miracle de desfer tots aquets inconvenients, l'han realisat els Sindicats... I encara n'hi haurá de tan toscos, que, vegent que els Sindicats venen en el mateix preu qu'els comerciants aribarán a sa conclusió de que per res serveixen els Sindicats... ¡Si, desfeislós i veureu coses!

—Fa ja algunes setmanes que, segons costum de cada any, son a la seva possessió de Pula d'aquest terme municipal, els molt nobles senyors D. Mariá i D. Guillem Massanet i familia.

Los dam la benvinguda i desitjam se sentin a gust la temporada que passin en nostra companyia.

—Previament anunciada celebrarem abir la festa en honor de la Beata valldemolina Catalina Thomás. Tots i cada un del actes resultaren solemníssims. El dissapte a les Completes ja's notá major concurrencia que la qu'hi sol haver ordinariament. El temple aparexia engalanat amb rics domasos; i la capella de la Beata també adornada exquisitament.

A l'Ofici del ondemá que fou amb Exposició Major, hi predicá, com diguerem el nostros molt estimat ex-Rector D. Juan Rubí, teixint hermosíssim panegiric de la Beata mallorquina.

Devers les cinc i mitja del capvespre s'organizá solemníssima procesó amb la carroça, dins la qual hi anaven la Beata amb els seus sants protectors St. Antoni i Santa Catalina amb dos angelets més, clero parroquial, pagesetes etc.

Recorregué l'itinerari carré de l'Església, plasses de St. Ignaci i de St. Juan, carrers Borbón, Travesa, Major, Parras, plassa d'Antoni Maura, carrer de la Passió i Pietat Freda, entrant dins el temple per la porta principal. Una vegada en el temple es cantà un Tedeum amb acompanyament de l'armonium, i cantades seguidament les cançons de la Beata pel Coro "Filles de Maria,, se serví a Son Corp esplèndit i abundantíssim "lunch,,. I en mig d'un bullíci i animació inusitada s'acabà la festa.

El temps fou causa de que no hi hagués l'il·luminació amb qu'es projectava adornà la carrossa, durant el pas de la qual s'encenien bengalas en les cases per on passava.

Reiterem l'enhorabona més coral a la molt noble família March, i que per molts anys pugui dedicar, com ho veient, tan hermosíssima com simpàtica festa a la santa mallorquina. Al mateix temps felicitem als delegats de la Congregació que construïren la carrossa d'una manera maravellosa. Aquests eren en Rafel Bonet, Josep Reus, Toni Massanet i Juan Servera.

— Altre enhorabona mereixen les Sres. Llull, Nebot, Riera, Massanet, Rubí Puigrós, i demés qu'ens ajudaren en la construcció del "coro,,. Enhorabona, i "que molts anys,,.

— Dimercres, dia 25, s'en tornà cap a Barcelona D. Pere Lliteras (a) Mal, Medge titular d'aquell Ajuntament Tengui felis viatge.

— Aplaudim la recent disposició del Sr. Batlle ordenant que tots els cans qu'estiguen dins la via pública vagin provists del corresponent morral.

— Demà hi ha a la Parroquia un Ofici funeral en sufragi de l'ànima de Na Magdalena Rubí, puix fa anys, qu'en tal dia morí aquí l'indicada joveneta (q. s. g. h.). Amb tal motiu el Sr. Rector d'Artà aplassa fins passat demà el regrés a dita vila.

Corresponsal

Nota agrícola

Un bon octubre és el d'enguany per l'agricultura en general. Si prescindim per un moment de considerar els grans danys ocasionats per les plujes en la conca de tramuntana les quals deva-

llant impetuosament arrastraven marges i oliva, i mes avall, els torrents sortint de mare destruïren moltes hortolisses, veurem, que les aigües abundants que han anat caiguent aquestes dies han assaonat les terres de tal manera que per ara queda assegurada la naixó de moltíssims grans sembrats.

Sembla que s'ha iniciat una collada de bon temps; ell sirà aprofitat segurament per adelantar els treballs del camp, la sembra especialment i sense parar la extracció dels moniatos els quals tan delicats son a l'humitat. La cullita d'ells era bona, desgraciada però per les aigües excessives dins certs comellars, lo qual ha ocasionat la podridura de bastants.

Les demés hortolisses están a punt d'acabar i en general diuen que l'anyada no ha estat molt bona.

De fruites del temps, únicament les pomes, amb sos colors variats i agradables, donen una nota de color an els camps i si be han pudrit molt i corcat altre tant amb tot el preu de 15 pts. el quintà a que s'han pagat és ben remunerador.

De les figues ja diguerem que sen havien trets pocs dobles i a propòsit, tenim interès en fer constar que el Sindicat Agrícola de Son Servera el qual fins a l'hora present ha tenguut la sort de que no s'hi alicassin cores per destruir-lo, ha encaixonat les figues, i provablement les cobrarà a 52 pts. el quintà.

Rebin els seus directors la nostra més complida enhorabona i seguiscuin treballant per donar vida, com congeberen, an el seu Sindicat.

Segueix la recolecció de l'oliva, les tafones están plenes, i com és natural tot és moviment; trien a 12 i a 13 donant satisfacció an els colliters.

Dels pores si que no en podem parlar gaire bé, eis preus son ruinosos; 15 i 16 pts. no corresponen an els preus del menjar i molt manco an els preus que se pagaren de magres, en lo qual, si bè es veritat que cada any hi sol haver desproporció, hem de confessar que enguany és imponderable, hi haurà porc que al estar gras valdrà casi lo que en pagaren de magre.

Les met-les segueixen estacionades, fent-se així mateix algunes operacions. Se paguen a 26 i 27 pts.

Pagés

Adolescencia

Volen ditxa mes cumplida
qu'esser menuda i gentil,
riolera i aixerida
i haver uada el mes d'Abril?

Si una pena us importuna,
passa un aire i se la'n du...
i per colmo de fortuna
no heu estimat mai ningú!

I lo que mes enamora:
quan vostra vista's mig-tanca,
per les pupil·les de mora
hi guaita una anima blanca!

M. López Llull

De pel mon

DESTITUCIONS.—Els comentaris generals d'aquestes dies son sobre la destitució del Governador Civil de Barcelona Sr. Martínez Anido i el cap de de policia Sr. Arlegui. Com en tots els de nés fets els comentaris son apassionats a favor o en contra de l'acte del Sr. Sanchez Guerra, segons el partit an a qui serveixen. Però els més despassionats i imparcials recriminen al cap del Govern pel fet d'haver demanada la dimissió a qui ja coneixia tota la trama dels anarquistes barcelonins i per tant estava en condicions per capturar tanta dolentia. No hi ha remei, anam a la desfeta a passes de gegant.

CRISIS.—Altre volta pels cercles polítics torna sonar la paraula crisis. Els qui tenen gana, moveu maretjada per provocar-la i els qui se sostenen están sempre peu de puntes i es clar la sempenta no ha de ser molt grossa per fer-los pegar de copes. ¿Vendria prest? Es molt provable, però Deu sobre tot.

Mancomunitat de Catalunya

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya, amb data del dia 12 del corret, acordà obrar un con-

De Capdepera

Excursió

En una rotllada d'una quinzena de Congregants que feien la vel·la amb el Sr. Vicari, surti l'idea de fer una excursió a Lluch passant per l'Albufera i Pollensa. Dit i fet, posaren fil a l'aguya aquell mateix vespre: s'en hi inscrivieren devuit; envia- ren cartes a un parey de senyors d'autos de lloguer, i comensaren a espargir la noticia entre els demés associats.

Passats un parey de dies i en vista de que els autos surtien massa cars, (doncs pujaven a un mínim de cincents pessetes) el divenres d'aquella mateixa setmana, tractaren amb l'amo de ses diligencies que presten servici públic entre Artá i Capdepera, en Bartomeu Flaquer (a) Mangol, el qual se posà a un preu raonable, i feren contracte fixant per partir el diumenge sigüent a les dues del matí.

Cada un preparà els comestibles i a l'hora fixada del dia esmentat comensarem aqueixa excursiomet, resolta feia cinc dies, dins l'alegria i xerradissa d'una vel·lada.

La joveana anava tant gojosa que bastants no's colgaren, i segons el testimoni dels dos encarregats de tocar, no n'hi hagué cap que no estigués endiumenjat quant repicaren les biules de caseua.

Apesar de esser les altes hores de la nit les cansons alegres no deixaven dormir els altres veinats gaballins.

Quant foren a Artá el cotxer (a) Canet prengué recapta p'els cavalls i cap a Santa Margalida s'ha dit.

En aquesta vila oïrem Missa que celebrà el Sr. Vicari, berenarem, ferem quatre voltes p'el poble i havent invitat per associarse amb la nostra comparsa al jove i altament simpàtic sacerdot D. Jaume Blanes seguirem cap a Llubí.

Aquí hi hagué una aturada de mitja hora, que s'aprofità per fer quatre voltetes, visitar l'Esglesia, i el Sr. mestre el qual amb la amabilitat qu'el caracteriza nos ensenyà el local de l'escola i el molt curiós mussu que li serveix per l'ensenyansa dels escolars. Es una escola digne d'esser visitada.

Altra vegada en marxa cap a Inca nos aturàrem a admirar el monumental Pont de Llubí i a les onze i mitj arribarem a n'aquella ciutat. Els excursionistes visitaren la Parròquia, els seus coneguts i alguns algun centre prenguent en ells qualche cafet i copeta d'aquelles

que vencen a tota sou i xubec. Visitaren els PP. Franciscans, el superior dels quals Rt. P. Cerdà, amb la filantropia cristiana qu'el distingeix, no volgué deixar nos partir sense havernos obsequiat amb un arròs i carn tan saborosos que deien menjau-me. Desde aquestes columnes li feim, altra volta, les més expressives mercès i coral agraïment.

A les dues i mitja tornam a col·locar-nos dins els carruatges i cap a Selva, aon visitada l'Esglesia i saludat el Sr. Rector, seguim, passant per dins Caimari, cap a Lluch.

Durant la travessia d'aquelles muntanyes i esperant els carruatges que acabassin de donar aquelles voltes que mai acaben, ho passarem admirant paisatges, fent suposicions, entonant cançons, correguent i brincant i pensant freqüentment en Capdepera, nostre tresor.

A les cinc i mitja arribam a Lluch, saludam el germà Bartomeu i feim una visita de salutació i acció de gracies a la Moreneta.

Aquesta primera nit passà bastant calmosa dins les cel·les perquè el cansament i sobra de son no permeteren altra cosa.

L'ondemà dematí ferem comunió general amb fervorosa plática p'el Rt. P. Miralles, Superior de la Residencia. Aquella Esglesieta amb tant de gust i riquesa decorada, aquell ambient de santedat que en ella es respira, aquells càntics mel·lodosos de les veus angelicals dels blauets i l'edificant conducta dels habitants de tot Lluch deixaren entusiasmats a tots els excursionistes.

Surtirem del Santuari per agafar el que menjar i partir més que depressa cap al Gorch Blau i al Torrent de Pareys amb sos cavalls de S. Francesch qu'havien logats feia bastant de temps; però... ¡misèria humana! nos trobarem enrevoltats de nigüis, molta boira i algo per tothom qui en vulia i no'n vulia.

El consol fons berenar, passetjar-nos p'els corredors, comprar medalles i distintius, riure molt i fer baraiar cuxins de llet qualche vegada perquè les energies ennegat-semades ja feia una setmana rebollaven per totes parts.

En un moment de cama d'aranya volguérem visitar els Misteris i a n'el tercer nos agafà un xubasco tal que nos obligà a refugiar-nos un parei d'hores baix d'una barbacana. Sense sol, n'hi havia més de tres qu'estaven absolutament desorientats, sobre tot un que tenguent esperit de francina havia portat recapta qu'umplia una senaia de cortera ¡recetre! senyalava Capdepera devers Barcelona.

Aquí devem fer constar les nostres més expressives gracies al coeh major Pep Terrasa i al segon Climent (a) Mecu perquè l'arròs del dinar fou de lo més acertat i saborós. Queden nombrats cuiners de les nostres excursions futures.

El capvespre demanarem indicis sobre la nova carretera directa de Lluch a Pollensa i nos contestaren que ja hi havia passat un auto.

Animats amb tal noticia resolguérem explorar-la. Se fe la nit, i come bons congregants anarem, del mateix modo que en la nit anterior a resar el rosari en l'Oratori tant simpàtic.

El dimars dematí, després d'oïr la santa Missa nos col·locam devers les sis, dins els carruatges i cap a Pollensa falta gent.

D'aquesta travessia devem dir que és de lo més agradable, hermòs i poètic que hem vist; la carretera és ver que és nova, però massa nova, estreta, plena d'esquerda, sensa, defensa, amb uns solams horripilants; basta dir que els viatgers preferiren baixar la montanya a peu i és tan dreta aquesta que els jonois, en alguns, casi casi se rebel·laren a fer el jugo.

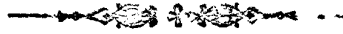
Arribam a Pollensa, visitam l'Esglesia, el Convent i el Calvari i tres quarts després cap a sa Pobla. Aquí admiram al cementeri, anam a n'el temple, feim visita a la Casa d'exercicis per seglars (que nos entusiasmà) dinam a c'al Germans de la Doctrina Cristiana i a les dues partim cap a Muro; nos aturam mitja horeta i cap a Santa Margalida, hi deixam el nostre íntim Sr. Blanes qui promet de farnos una visita a Capdepera i una vegada despedits cap a Artá i Capdepera, sobresurtint sempre el bon humor, la satisfacció i el desig de ferne una altra. Així sia.

Pep (a) Coxu, Congregant.

Aquest periodic està subjecte a censura esglesiástica.

TIPOGRAFIA CATOLICA
— DE —
A. FERRER GINART

En aquesta impremta poden encarregar qualsevol treball d'impressió.

TARJETES DE VISITA I D'ANUNCI, RECORDATORIS, CARTES I SOBRES, FACTURES I TOTA CASTA DE TREBALLS TIPOGRÀFICS.

Especialitat en impresos per correus, mestres i carabiners segons els models oficials.

Ademés en ella se poden demanar

ARTICLES DE PAPELERIA, TINTES, OBJECTES D'ESCRIPTORI I LLIBRES DE TOTA CASTA.

Especialitat en llibres i articles escolars.

EN PREUS, COMPETEIX AMB LES MILLORS CASES DE FORA

Carre dels Quatre Cantons - ARTA

SERVICIO DE CARRUAJES
DE
BARTOLOMÉ FLAQUER
(A) MANGOL

A todas las llegadas del Ferrocarril hay coche que parte directo para Cadepera y Calarratjada y de estos puntos sale otro para todas las salidas de tren.

Hay también coches disponibles para las Cuevas y viajes extraordinarios.

AGENCIA DE TRANSPORTES

Se sirven encargos para Palma y Estaciones intermedias.

PLASETA DE MARCHANDO.

GRANDES ALMACENES
San José

D E
Vda. Ignacio Figuerola

HOY, COMO NADIE

detalla en precios, esta casa, todas las

GRANDES NOVEDADES

Unicos almacenes que tienen en grandes existencias

TODO LO QUE SE REQUIERE PARA VESTIR Y CALZAR

y que venden más barato que nadie

Teléfono 217

Precio fijo

ESTA CASA NO TIENE SUCURSALES

La Fonda Randa, de Esteva

Carré de Palma, 48—ARTÀ

S'ES OBERTA FA POC. TOT ES NOU I LLAMPANT. SERVICI ESMERADISSIM

Prontitut

SEGUREDAT I ECONOMIA

¿Voleu estar ben servits?

EN JAUME PICO

(A) ROTCHET

ha posada una nova Agencia entre Artà i Palma.

Serveix amb prontitut i seguredat tota classe d'encàrregos.

Direcció a Palma: Harina 38 An es costat des Centro Farmacèntic.
Artà Figuerol 43.

¡Artanencs, escoltau!

Si's paraigo está espenyat
i el voleu fe arretglá
n'Andreu Ranxé el dobará
be, barato i aviat.
En lo que també es trempat
es en feines de llauné
posa lligades d'acó
a ribells i greixoneros
adoba pelles, calderes
i màquines de quinqué.

CARRER RECTA--ARTÀ

Ensaïmades i panets

En lloc se troben millós que a la

PANADERIA Victoria

ES FORN NOU

D'NY

Miquel Roca Castell

A sa botiga hei trobareu sempre pans, panet,
galletes, besouits, rollets, i tota casta de pasticeria

TAMBE SE SERVEIX A DOMICILI

Netedat, prontitut i economia

DESPAIG Carrer de Palma 3 bis. ARTÀ

¡ATENCIÓN!

Compra carros y carretones en cualquier estado se encuentren

Gabriel Carrió

PEDRA PLANA, 7 - ARTÀ

DISPONIBLE